

Buletin Ortodox 42

Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni
544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7
website : www.sfmariakitchener.com
facebook: [Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni](https://www.facebook.com/Sfanta-Maria-si-Sfintii-Martiri-Brancoveni)

Ce este iadul? Și cuget în sinea mea: e suferința de a nu mai putea iubi.

— Dostoievski

❖ PILDA BOGATULUI NEMILOSTIV SI A SARACULUI LAZAR

Zis-a Domnul: Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat.

Și, în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie! Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, iar Lazăr, asemenea, pe cele rele; și acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și, peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca aceia care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de proroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva din morți. **(Luca XVI, 19-31)**

ZIUA CAND SE TERMINA PIESA DE TEATRU

„Pacatosii din Iad nu sunt lipsiti de iubire dumnezeiasca, dar aceeași iubire devine suferinta în cei condamnati și bucurie în cei alesi.” (Sf. Isaac Sirul)

Era un oarecare om bogat, care se îmbrăca în porfiră zi de zi, iar sufletul și-l umplea de păienjenis; care mirosea a mir, dar era plin de putoare; care întindea masă bogată, hrănind paraziți și lingăi, îngărășind trupul rob, iar pe stăpînul suflet lăsîndu-l să moară de foame nebăgat în seamă. Așadar, bogatul acela hrănea paraziți și lingăi, făcînd din casă teatru, adăpînd pe fiecare cu vin pînă la molesire, în bunăstare multă petrecînd; iar celălalt era Lazăr cel plin de bube, care ședea la poarta bogatului și poftea fărîmiturile de la masa lui. Înseta lîngă izvor și înconjurat de bunăstare flămînzea. Și unde zăcea? Nu la răscruce, nu în vreo uliță, nu în mijlocul pieței, ci la poarta bogatului, pe unde intra și ieșea bogatul, ca să nu zică acesta: „Nu l-am văzut, mi-a scăpat privirii, nu l-au zărit ochii mei!” La ușa ta zace mărgăritarul în noroi, și nu te uiți? **Hrănești paraziți și pe săraci nu îi hrănești?** Așa a fost atunci, așa este și astăzi: fiindcă acestea s-au scris ca viitorimea să tragă învățătură din fapte și să nu pățească ce a pățit acesta. Și au murit amîndoi: a murit bogatul și a fost îngropat; a plecat și Lazăr. Au plecat amîndoi dincolo, unde sunt cele adevărate; **s-a terminat piesa de teatru, au fost date jos măștile.** Si bogatul, chinuindu-se în văpaie, vede pe Lazăr odihnindu-se și bucurîndu-se în sînul lui Avraam. Așadar, fiind bogatul în munci, a privit în sus și l-a văzut pe Lazăr: a văzut ceva nou. - La ușa ta stătea, bogatule, în fiecare zi; nu o dată intrai și ieșeai, însă atunci nu îl vedeai – iar acum, că ești în văpaie, îl vezi de la depărtare? Cînd petreceai în bogăție, cînd ținea de voia ta să te uiți la el, n-ai vrut să-l vezi: de ce acum ai vederea atît de ageră? Nu era la poarta ta? Cum nu-l vedeai? Cînd era aproape nu îl zăreai, iar acum îl vezi și din depărtare, peste o prăpastie atît de mare? Și ce face bogatul?

Îl cheamă *părinte* pe Avraam. De ce îi spui *părinte* celui a cărui iubire de străini nu ai urmat-o? Bogatul îi spune lui Avraam *părinte*, Avraam îi spune *fiule*; numele acestea arată înrudirea, însă bogatul nu capătă nici un ajutor. Totuși, ele sînt pomenite, și anume ca să învățați că înrudirea nu folosește la nimic: că bunul neam [noblețea] stă nu în strălucirea înaintașilor, ci în îmbunătățirea obiceiurilor. Să nu îmi zici: „Am tată consul.” Ce-mi pasă mie? Eu îți vorbesc despre altceva. Pe Apostolul Pavel de l-ai avea ca tată și de-ai avea frați mucenici, iar tu nu ai urma faptei lor bune, nu ai nici un folos din înrudire, ci mai virtuos vătămare și osîndă. „Mama mea este milostivă.” Și ce legătură are asta cu tine, neomenosul? Că iubirea ei de oameni sporește osînda răului tău obicei. Ce zice Botezătorul Ioan către norodul iudeu? Faceți rod vrednic de pocăință, și nu începeți a zice întru voi: „Tată avem pe Avraam”. (Luca 3, 8) Ai strămoș slăvit? Dacă-i urmezi, ai cîștigat; iar dacă nu-i urmezi, pîrîș se face strămoșul slăvit, că din rădăcină dreaptă roadă amară ai ieșit. Niciodată nu-l ferici pe omul ce are rudă pe un drept, de nu urmează obiceiurilor aceluia. Ai mamă sfîntă? Și ce îți folosește? Ai mamă rea? Și cu ce te vătămă? Că precum fapta bună a mamei nu-ți folosește de nu-i urmezi, așijderea nici răutatea nu te va vătăma dacă îți preschimbi răutatea în bunătate. Dar precum acolo este mai mare vina, pentru că avînd acasă pildă n-ai urmat faptei bune, așijderea și aici lauda e mai mare, pentru că avînd mamă rea nu ai urmat răutății ei, ci din rădăcină amară roadă bună ai ieșit – că nu strălucire a înaintașilor se cere, ci obicei îmbunătățit. Eu și pe rob îl numesc nobil, și stăpîn pe cel ferecat în lanțuri, dacă văd că are un fel de a fi creștinesc; pentru mine și cel cu rang înalt este om de rînd dacă are suflet de rob. Că cine este rob, dacă nu cel ce face păcatul? Că robia trupească ține de împrejurări, însă această robie ține de deosebirea voii, și cealaltă tot de aici și-a luat începutul. Așadar, văzînd bogatul pe Lazăr, zice: *Părinte Avraam, miluiește-mă!* Cuvinte de sărac, de cerșetor, de sărman. *Părinte Avraame, miluiește-mă! “Ce vrei?” Trimite pe Lazăr.* Cel pe care de nenumărate ori l-ai trecut cu vederea, pe care nici n-ai vrut să-l vezi, acela ceri acum să îți fie trimis ca să te mîntuiască? Dar unde-ți sînt acum paharnicii? Unde îți sînt covoarele? Unde-ți sînt paraziții? Unde îți sînt lingăii? Unde ți-e îngîmfarea? Unde îți e trufia? Unde ți-e aurul îngropat? Unde-ți sînt hainele cele roase acum de molii? Unde ți-e argintul pe care îl cinsteai? Unde ți-e strălucirea cea părută și desfătarea? Frunze erau: a venit iarna și s-au uscat toate; cum a venit ziua, a fugit visul – că umbră era; a venit ziua și s-a dus umbra. „Dar de ce nu vede bogatul nici un alt drept – nici pe Noe, nici pe Iacov, nici pe Lot, nici pe Isaac, ci pe Avraam?” De ce? Fiindcă Avraam era iubitor de străini, și pe călători îi trăgea în cortul său – și iubirea lui de străini spre mai mare osîndă a neomeniei bogatului slujește.

Trimite pe Lazăr, să-și întingă vârful degetului în apă și să îmi răcorească limba, că mă chinuiesc mult în văpaia aceasta. Da, căci cu măsura cu care veți măsura, cu aceea vi se va măsura (Matei 7, 2). N-ai dat din fărîmituri? N-ai parte de picătura cea de apă. Și ce zice către el Avraam? *Fiule, ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr așijderea cele rele: și acum el se mîngîie, iar tu te chinuiești.*

Nu poate fi vreun om cu totul drept, așa încît să fie curat de păcat; și iarăși, nu este om care să fie așa rău încît să n-aibă vreun bine cît de mic în sine. De pildă: cutare e răpitor și lacom și pierzător, dar uneori dă milostenie, dar uneori e cu întregă înțelepciune, dar uneori grăiește cuvînt de folos, dar uneori ajută cuiva, dar uneori plînge, dar uneori se întristează pentru păcate.

Deci nu e drept fără de păcat, nici păcătos pustiu cu totul de orice lucru bun. Nu este nimeni așa de bun încît să n-aibă vreo mică întinăciune, nici așa rău încît să n-aibă și vreun lucru bun cît de mic. Prin urmare, dat fiind că este răsplătire pentru toate, chiar dacă face bine vreun ucigaș sau viclean sau răpitor, negreșit are parte de plată pentru acel bine și nu rămîne binele nerăsplătit pentru relele pe care le-a făcut. Și iarăși: de va fi făcut cineva nenumărate lucruri bune, dar și vreun lucru rău, răsplătirea pentru acel rău va veni fără îndoială. Ține minte cuvintele acestea, păstrează-le cu tărie și neclintire în mintea ta. Nu este vreun om bun fără de păcat, nici vreun om rău fără vreo urmă de dreptate. Așadar, nu este drept fără de păcat, și nu e păcătos care să n-aibă ceva bun; și dat fiind că atît pentru păcat, cît și pentru bine este răsplată, ia aminte ce se întîmplă: păcătosul primește răsplata cuvenită celor bune ale lui, dacă are vreun cît de mic lucru bun, și dreptul primește pedeapsa cuvenită păcatului său, dacă a făcut vreun cît de mic lucru rău. Ei bine, ce se întîmplă, și ce face Dumnezeu? A rînduit necazuri ca răsplată pentru păcat în viața de acum și în veacul cel viitor. Așadar, dacă este cineva drept și face vreun lucru urît și suferă necaz și este dat pedepsei, să nu te tulburi, ci să te gîndești și să îți spui în sinea ta: „Dreptul acesta a făcut vreodată un mic rău, și își primește aici răsplata, ca dincolo să nu mai fie pedepsit.” Asemenea: de vezi vreun păcătos răpitor, lacom, săvîrșitor a mii de rele, și totuși o duce bine, să te gîndești că a făcut cîndva vreun lucru bun și își primește aici cele bune ale sale, ca răsplată dincolo să nu ceară. Astfel, dacă este cineva drept și pățește vreun necaz, prin aceasta își primește aici răsplata, ca să lepede aici păcatul și să plece curat dincolo; și dacă este păcătos, plin de răutăți și bolnav de nenumărate boli duhovnicești, răpitor și lacom, se bucură aici de bunăstare, ca răsplată dincolo să nu ceară. Întîmplîndu-se deci ca Lazăr să aibă ceva păcate, iar bogatul să aibă și ceva bun, Avraam zice: „Aici n-ai ce să mai aștepți: ai primit cele bune ale tale dincolo, precum și Lazăr pe cele rele ale sale.” Și ca să înveți că nu în deșert zic acestea, ci așa este, zice: Ai primit cele bune ale tale. „Care?” Ai făcut vreun lucru bun? Ai primit bogăția, sănătatea, desfătarea, stăpînirea, cinstea; nimic nu ți se mai datorează: ai primit cele bune ale tale. Și atunci, ce? Lazăr păcat nu a făcut? Ba da, și Lazăr avea cele rele ale sale. „Cînd tu ai primit cele bune ale tale, atunci și Lazăr cele rele ale sale; de aceea, acum el este mîngîiat, iar tu te chinui.” Așa încît, cînd vezi un drept că este pedepsit aici, fericește-l și zi: „Dreptul acesta fie că avea păcat și a primit plata pentru el și pleacă dincolo curat, fie că este pedepsit mai mult decît măsura păcatelor sale și i se socoate lui adaos de dreptate.” Că dincolo se face socoteală și-i zice Dumnezeu dreptului: „Ai din ce este al Meu atît.” Îi încredințează, să zicem, zece oboli (moneda de argint) și îi pune cei zece oboli la socoteală. „Și dacă cheltuiești șaiszeci de oboli, îi zice Dumnezeu, zece oboli ți-i socotesc pentru păcat, iar cincizeci întru dreptate.” Iar ca să înveți că restul întru dreptate i se socotește, lov era drept, fără de prihană, adevărat, cinstitor de Dumnezeu și se ferea de tot lucrul rău (Iov 1, 1); și a fost pedepsit trupul lui aici, ca dincolo să fie îndreptățit a cere răsplăți – că ce zice Dumnezeu către el? Au mă faci pe Mine vinovat ca să te arăți pe tine drept? (Iov 40, 8). Aceeași răbdare ca și dreptii arătînd dar, și bărbăție de aceeași vîrtute cu buna lor petrecere, să primim ca plată bunătațile cele gătite sfinților, celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu – de care fie ca noi toți să avem parte, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, a Căruia este slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

Parabola lingurilor lungi

- Doamne, aş vrea să ştiu ce este Raiul şi ce este iadul.

Dumnezeu l-a dus la două uşi, a deschis una şi l-a poftit în interior. Acolo era o masă rotundă, mare, pe care era o farfurie mare plină cu mâncare, ce mirosea delicios. Simţea un miros atât de îmbietor, încât îi era greu să se abţină.

Oamenii care stăteau în jurul mesei arătau ca nişte bolnavi înfometaţi. Toată lumea avea câte o lingură cu un mâner foarte lung ataşat la mâinile lor. Ei puteau să ajungă până la vas şi să-şi ia de mâncare, dar din cauza mânerelor de la linguri (care erau prea lungi) nu putea duce lingura la gură. Omul a fost şocat de chinul lor.

Dumnezeu i-a spus: Ai văzut doar iadul.

Atunci Domnul şi omul au mers la cea de-a doua uşă. Domnul a deschis-o. Scena văzută de acel om, a fost identică cu cea anterioară: o masă rotundă mare, un vas gigant, iar la vederea conţinutului îi lăsa gura apă. Oamenii stăteau în jurul mesei, ţineau aceleaşi linguri cu mânere foarte lungi, ataşate la mâinile lor. Numai că de data asta, oamenii arătau bine hrăniţi, fericiţi şi absorbiţi în conversaţii plăcute cu ceilalţi.

Omul a spus:

– Nu înţeleg.

– ***E simplu, a răspuns Dumnezeu, aceştia au învăţat să se hrănească reciproc. Iar persoanele din cealaltă cameră (adica cei din iad) se gândesc doar la ei înşişi.*** (Sursa: www.ortodoxia.md)

Povestea Grusenkai

A fost odată ca niciodată o femeie rea şi amarnică la suflet. Şi femeia aceea a făcut umbră pământului şi, împlinindu-i-se sorocul, a murit. Şi murind n-a lăsat după ea nici o faptă bună. Dracii au pus atunci gheara pe ea şi au aruncat-o în iazul de foc. Iar îngerul ei păzitor sta pe mal şi-şi tot frământa mintea: „Oare ce faptă bună o fi săvârşit în viaţa ei?” Şi, aducându-şi aminte, se duce el şi-i spune lui Dumnezeu:

– A smuls din grădină un fir de ceapă şi l-a dat de pomană, a miluit o biată femeie săracă.

– Ia firul acela de ceapă, zise Dumnezeu, şi dă-i-l să se agaţe de el şi pe urmă caută s-o tragi afară. Dacă izbuteşti s-o scapi, să vină aici, în Rai, iar dacă s-o rupe firul de ceapă, să rămână unde se află acum.

Îngerul a coborât degrabă în iad și a zis, întinzându-i firul de ceapă:

– Apucă-te vârtos de el, femeie, și eu am să te scot afară. Și a început să tragă binișor de fir până ce a scos-o aproape toată din Iad. Dar ce să vezi: ceilalți osândiți, când au prins de veste că îngerul vrea s-o scape, s-au agățat și ei de ea, să-i tragă și pe ei afară. Scorpia de femeie însă, haină cum era la suflet, a început să dea din picioare și să urle:
– Pe mine vrea să mă scoată, nu pe voi, ceapa-i a mea, nu a voastră!

Nici nu a apucat să termine și firul de ceapă s-a rupt. Femeia a căzut în iad și arde și acum în focurile gheniei. **(Extras din Frații Karamazov, F.M. Dostoevski)**

C-o luăm real sau simbolic, cu dracul nu e de glumit...

Sîntem cu toții îngroziți de tragedia petrecută în Colectiv la București, soldată cu 65 de morți. Ca de obicei în situațiile-limită, „civilizația” (cu pretențiile ei organizatorice, logistice, tehnologice etc.) se dovedește mai fragilă decît se crede, iar aceasta cu atît mai mult într-o țară ca România, în care formele ei sînt mai degrabă butaforice. Se va vorbi mult despre cauzele fizice sau materiale ale tragediei (și cineva va trebui să răspundă, măcar ca să se îngusteze posibilitățile unor recidive), dar nu știu cîți sînt dispuși să accepte o reflecție asupra cauzelor meta-fizice sau spirituale (pentru care în lumea contemporană funcționează aproape reflex prezumția de obscuratism sau superstiție).

Nenorocirea s-a petrecut în noaptea de Halloween și într-un cadru profund marcat de „spiritul” demoniac al acestei pseudo-sărbători globalizate. Știu că există rock și rock, și nu vreau să fac speculații asupra caracterului satanist al acestui gen de muzică și comportament, dar nu se poate să nu te pună pe gînduri, dincolo de îndoielnicul nivel artistic și de iresponsabilitatea sau teribilismul „punerii în scenă”, numele trupei respective (*Goodbye to Gravity!* – „Adio seriozitate!”), al albumului lansat cu acest prilej (*Mantras of War* – „Mantre de război”) sau al primului *single* din componența lui (*The Day we die* – „Ziua în care murim”) – adevărat „best-seller profetic”, cum l-au numit chiar unii dintre actanții tragicului eveniment. Poate că rămîne loc, dincolo de durere și stupefacție, și de o minimală „învățătură de minte”...

Indiferent cît crezi sau nu în „puterile întunericului”, cîrdășia cu demonicul sau numai simplul joc de-a demonismul, cu binecunoscutele ingrediente *horror* ale păgînismului și satanismului, se arată nu o dată a nu rămîne fără urmări. Sfidarea Binelui și provocarea răului reprezintă un „stil de viață” asupra căruia s-ar cuveni un plus de meditație, pornind de la concretul tragic, iar nu de la supozițiile abstracte. Căci, c-o luăm real sau simbolic, **cu dracul nu e de glumit...**

(Sursa: www.ortodox.md, autor: Razvan Codrescu)

PROGRAM

- **DUMINICA, 04 NOIEMBRIE 2018, ORA 11:00 A.M. – Sfanta Liturghie (Bogatul nemilostiv si saracul Lazar); Pomeniri de morti**
- **DUMINICA, 11 NOIEMBRIE 2018, ORA 11:00 A.M. – Sfanta Liturghie (Pilda samarineanului milostiv)**
- **DUMINICA, 18 NOIEMBRIE 2018, ORA 11:00 A.M. – Sfanta Liturghie (Pilda bogatului care i-a rodit tarina)**
- **DUMINICA, 25 NOIEMBRIE 2018, ORA 11:00 A.M. – Sfanta Liturghie (Dregatorul bogat, pazirea poruncilor)**
- **VINERI, 30 NOIEMBRIE 2018, ORA 10:00 A.M. – Sfanta Liturghie (Sfantul Apostol Andrei)**
- **VINERI, 30 NOIEMBRIE 2018, ORA 5:00 P.M. – Sfantul Maslu**

